

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 18.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 3 december 1905.

Expedition: Kammakargatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspris 20 öre pr petrad.

26:e Årg.

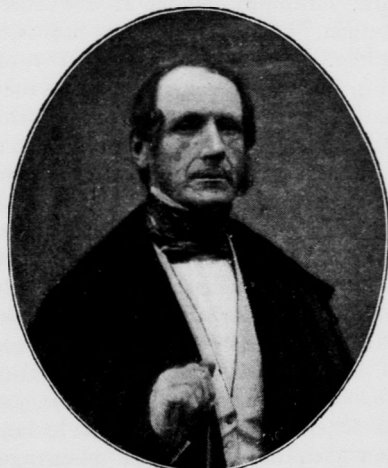
Signe Rappe

som

Salome.

Den ovanligt stora framgång, som vår svenska sångerska fröken Signe Rappe vunnit på Mannheim-operan vid utförandet af den svåra titelrollen i Richard Strauss' »Salome», har relaterats i hufvudstadens alla större tidningar och flera af dessa ävensom illustrerade tidskrifter ha med anledning däraf intagit hennes porträtt, dock ej från rollen. I första numret af denna årgång meddelade vi en bild af fröken Rappe med särskild anledning af hennes då förestående konsert i Musikaliska akademien, hvarför vid vårt omnämnande för en månad sedan af hennes stora scen-succés hennes porträtt icke medföljde detsamma. Vi ha nu emellertid kommit i tillfälle att erhålla en lyckad bild af konstnärinnan såsom Salome och dermed illustrerat detta nummer, något som säkert skall mycket intressera denna tidnings läsare.

En kort redogörelse för Rich. Strauss' märkliga opera anse vi här kunna vara på sin plats. Då vi emellertid icke äga tillgång till dess textbok eller klaverutdrag, så kunna vi endast meddela ett flyktigt utkast i fråga om det dramatiska och musikaliska innehållet.

John Axel Huss

Svenska Läkarmarschens tonsättare.

»Salome»

Textinnehåll.

Operans titel är: »Salome, drama i en akt efter Oscar Wildes liknämnda dikt. Musik af Rich. Strauss». Första uppförandet egde rum i Dresden d. 9 dec. 1905, då hufvudrollerna Salome, Herodias, Herodes och Jochanan utfördes af de betydande förmågorna fru Wittich, frök. Chavanne, hrr Burrian och Perron. Textoriginalet af den engelska författaren kallas i den svenska öfversättningen (1895 — 2:a uppl. 1906) »Sorgspel» och är en prosadikt. Uppförandet af pjesen förbjöds i England (1892) men den gafs sedan i Paris. I England har man ju ej kunnat få

uppföra på scenen Saint-Saëns' »Simson och Delila», emedan innehållet är — bibliskt! Wildes pjese är för öfrigt, som man kan förstå af det bekanta ämnet, allt annat än en behaglig och dygdesam skildring. Scenen för pjesen är en stor altan i Herodes' palats utanför gästbudssalen och till vänster i bakgrunden en gammal brunnsöppning, kringbyggd med en mur af grön brons. Månen lyser klart. Anföraren för livvakten, en ung Syrier, som är intagen i Salome, krigsknektar m. fl. samtala om Herodes, Salome och Johannes (Jochanan), som ligger fången i den nämnda brunnen och som emellanåt låter höra sin röst, predikande, enligt bibelns ordalag, straffdomar öfver syndarne och om Messias ankomst. Salome träder ut bland männen, och då hon får

höra Johannes' röst, hvars tal hon finer syfta på sin moder, vill hon se profeten och befäller att han skall föras fram. Männen neka; de våga det ej, men slutligen öfvertalar hon Syriern och Johannes föres fram, då hon uppenbarar sig för honom som prinsessan Salome. Johannes svarar blott. »Bort, dotter af Babylon! kom ej vid Herrans utvalde...» Salome finner emellertid behag i honom, hon säger sig vilja röra vid hans kropp, vid hans hår, men han afvisar henne; slutligen säger hon: »låt mig kyssa din mun.» Johannes förbannar henne och stiger ned i brunnen. Den unge Syriern dödar sig af förtviflan, då Salome önskar kyssa Johannes.

Herodes med sina gäster och Herodias träda ut. Han ber Salome dricka vin med honom och betraktar henne med blickar som väcka Herodias vrede. Johannes röst hörs då och då från brunnen. Herodes samtalar med gästerna, deribland judar och nazarener. Slutligen ber han Salome dansa för honom, som lön därför lofvande henne hvad helst hon begär, b-kraftande det med ed. Salome uppfyller till slut hans begäran. Slafvinnor komma med vällukter och de sju slöjorna, tagande sandalerna af Salome, som nu dansar «dansen med de sju slöjorna». Efter dansens slut knäböjer hon för Herodes och begär som lön — »Johannes' hufvud på ett silfverfat». Herodes blir förskräckt och bjuder henne alla möjliga dyrbarheter i stället; hon svarar på allt blott de orden: »Jag begär Johannes' hufvud». Hennes bön bifalles slutligen. Bödeln stiger ned i brunnen och kommer upp med Johannes' hufvud på en silfversköld. Salome mottager det, sägande: »Ah, du ville icke låta mig kyssa din mun, Johannes. Ser du jag vill kyssa dig nu!» Slafvarna släcka facklorna, ett svart moln öfverskyggar månen. Herodes går in men vänder sig och får se Salome, då han ropar: »Dräp kvinnan!» Krigsknektarne rusa fram och krossa Salome mellan sina sköldar.

Salome-texten har något modererat den hemska berättelsen och Johannes' hufvud är i operan betäckt, då Salome kysser hans mun. Som man finer har författaren till pjesen gått ifrån bibelns berättelse och låtit Salome, ej modern Herodias, af hämd fordra Johannes' dödande.

Musiken.

Efter en tysk musiktidning må vi här anföra något om Strauss' musik till »Salome».

Man känner sig fången, heter det, i detta blomstrande orkestermåleri, denna illustrationsmusik par excellence, och man känner sig förhärdad mot den giftiga vind som strömmar fram ur Wildes dikt. För den förtrollande tonklangen förgäter man den grymma Herodias-dotterns kärleksrus och den för-

pestade miljön vid den degenererale despotens hof. Musiken karakteriserar sig som ett musikaliskt triptykon, hvars programatiska öfverskrift lyder: Salome, Herodes, Johannes. Man märker genast det motiviska arbetet, som är konsekvent genomfördt och visar Strauss som en mästare i orkestermåleri. Musiken mildrar mångens åles textens ohyggligheter eller ställer dem på en högre konstnärlig plats. Den musikaliska teckningen af Salome visar starka motsatser allt efter som hon svärmar för naturens »sköna luft» eller öfverlemnar sig åt ekstatiskt kärleksraseri och hämbegär. Tetrarkens fantasi under rusets inflytande skildras med krassa dissonanser (karakteristisk är den ofta återkommande skalan utan halftoner). Af alldeles motsatt natur mot dessa båda framträder Johannes, Kristi förelöpare, förkroppsligandet af den etiska principen, i ljuset af den Strauska musiken. Johannes' motiv äro varmblodig, diatonisk melodi med psalmoderande, oratoriemässiga inslag. Omkring denna »symfoniska triptykon» grupperar sig andra teckningar och arabesker, såsom Herodias' hårdnackade kromatiska motiv, de fem grälände judarnas triol-motiv och den unge olycklige syriern Narraboths smäktande kärleksmotiv. Underbart i koloriten och skildringen af motsatser är Johannes' och Salomes möte, profetens förbannelse, uppträdandet af Herodes och hans följe, den mästerligt lyckade dansbilden och den grandiosa stegringen i den öfvervaldiggande slutscenen.

Men der ljus är fins och skuggor. Så förekomma i musiken åtskilliga longörer, och stämningen störes emellanåt af narraktiga drag, såsom judarnes högljudda gräl, etc.

Rich. Strauss tager i anspråk en orkester af 110 musiker, deribland 60 stråkinstrument (16 första violiner). Utom de vanliga orkesterinstrumenten, orgel och harmonium inbegripna, användes han Heckelphon, ett instrument som står en oktav lägre än oboen och hvars uppfinning han föranledt, samt Celesta, ett klaverliknande instrument, hvars höga toner likna ett mildt klockspel.

John Axel Huss.

Tonsättare till »Svensk Läkare-Marsch»

Vid invigningen af Svenska Läkare-sällskapets nya hus härstäds den 20 nov. inleddes högtidligheten med orkester- och vokalmusik, den senare utförd af härvarande läkarekår tillhörande medlemmar under anförande af regementsläkaren Anton Kull, som för detta tillfälle komponerat en festkantat till ord af dr. Astley Levin. Kantaten inledd af en uvertyr, bestod af kör med barytonsolo och orkesterackompanjemang. Såväl i orkester- som körmusiken ingick

melodien till en gammal »Svensk Läkaremarsch», hvarmed kören afslöt musikfesten, och hvilken marsch torde förskrifva sig från början af 1800-talet samt har till författare tveene medicinare. Orden äro skrifna af dr. Ernst Swarts (F. 1798, † 1845), musiken komponerad af dr. John Axel Huss. Antagligen tillkom marschen under dess medicinska studietid. A. H. Wistrand († 1874), som författat en läkarehistoria, omnämner »denna på sin tid omtyckta läkaremarsch, som torde», säger han, »af de flesta nu lefvande läkare vara förgäten eller ock för dem obekant». Af orden anför han de två första versarne; den tredje kanske var för honom obekant. För tjuugu år sedan (se Sv. Musikt. 1886 n:o 4) införde jag här denna för manskvartett af min fader komponerade marsch jemte alla tre versarne, och detta blef en anledning till att nu denna gamla och — oss veterligen — enda existerande svenska läkaremarsch kom till användande vid ofvannämnda läkaresällskapets festlighet. Separattryck af marschen utgafs ock 1886.

Då det torde intrassera åtskilliga, spicielt läkare, att i detta »illustrationernas tidevarf» få se bilden af marschens tonsättare, så har hans porträtt intagits i detta nummer. Det är en lyckad reproduktion* från ett daguerreotyp-porträtt — fotografien var ännu ej i bruk. Några biografiska meddelanden må till detsamma bifogas, men först anföras vi här nedan orden af Swartz.

Svensk Läkare-marsch.

Modigt blickar ynglingens öga
Fram öfver lifvets blande lopp.
Mödorna, Nornorna bry honom föga!
Verlden är trång för hans djerfva hopp.
Men om drömmen förgår
Står den forna vår
Ändock kvar med det gyllne minnets krans.
Som en stjärna klar
Ifrån forna da'r.
Vänligt sprider han än sina strålars glans.

Ett är målet vi alla begära,
En är den väg vi gemensamt gå.
Vissheten är vår skatt och vår ära,
Ehligt för den våra hjertan slå.
Höjer plågan sin röst,
Då med hjälp och med tröst
Vi ej dröja, vi följa vårt hjertas bud,
Och der glädjens sång
Lossar tidens tvång
Vi ej dröja att blanda vår stämmas ljud.

Bröder! Vänskapringen då sluten,
Svärjen att aldrig den brytas tål!
Hvarje fröjd af en enskild njuten
Vare för alla ett glädjens mål.
Men om olyckan går
I en broders spår
Då med mod till hans räddning hvar broder går.

Mensklighetens väl
Vänskap, ingens träl,
Är det valspråk, som i våra hjertan står

* Utförd, likson Signe Rappes porträtt, af Justus Cederqvists ansedda kemigrafiska anstalt.

John Axel Huss föddes den 27 nov. 1791 i Hernösand, son af borgmästaren derstädes Erik Joachim Huss och hans maka Maria Elis. Söderberg. Han blef student i Upsala 1811, medicine kandidat 1823, licentiat 1824 och promoverades till doktor 1827. År 1825 förordnades han till förste läkare på fregatten »Chapmann» under dess expedition till norra och södra Amerika. Genom den beryktade »skeppshandeln» kom fartyget att stanna i Carthagena och besättningen fick vända åter till hemlandet. Doktor Huss blef sedan, 1827, stadsläkare i Lidköping och samma år brunnstendent vid Lundsbrunn, hvilken befattning han fortfarande innehade sedan han 1832 blef provincialläkare i Mariestads distrikt. Han erhöll 1836 namn, heder och värdighet af Assessor, beviljades 1860 afsked med pension och afled d. 15 juni 1868 å Blockhusudden, efter att under de sista åren ha varit bosatt i Stockholm hos sin måg, professor O. Th. Sandahl.

Doktor Huss var en stor vän af musik, i sin ungdom god sångare, och var äfven skicklig violinist. I Mariestad, der han var bosatt i mer än 30 år, intresserade han sig mycket för konsert- och teaterväsendet samt var en hjälpreda för dit anlända tonkonstnärer och teatersällskap. I hans hem gästade många konserterande artister, bland dessa t. ex. harpvirtuosen A. E. Pratté och den sedan nära Jönköping bosatta violinvirtuosen C. M. Lundholm (1780—1860), elev af Du Puy och under sjuårigt uppehåll i Bergen lärare för Olle Bull. Redan i Upsala 1806 var Lundholm »en berömd violinspelare», musicerande med Hæffner, Geijer m. fl. När tillfälle erbjöds hade assessor Huss violkvartett i sitt hem, och en högtid var det då Lundholm kom på besök. Då togs fram rariteten i hans musikbibliotek, en stråkkvintett af Du Puy — en konserterande principalstämma med violkvartett — som han sannolikt erhållit af Lundholm och hvori denne utförde principal-partiet*. Boccherini, Rode, Haydn, Mozart spelades för öfrigt mycket den tiden och äfven en ooh annan af Beethovens kvartetter.

Eget nog har anledning gifvits att illustrera detta nummer med bilder af två i nära släktskap samhöriga personer. Signe Rappe är nämligen dotter-dotter-dotter till Assessor Huss, hvars dotter i hans första äktenskap blef gift med seder. professor O. Th. Sandahl. Deras äldsta dotter, gift med general Axel Rappe, är moder till Signe Rappe.

Fr. Joh. Huss.

* Af detta sällsynta verk eger Mazérska Kvartettsällskapet ett af d'Aubert handskrifvet exemplar.

Från senaste Söderman-konserten.

Några uppgifter om Zohrab — Die Wallfahrt nach Kevlaar — Richard III — Der schwarze Ritter.

I årgångarna 1888 och 1889 af denna tidning förekomma ett par artikelserier om »August Södermans manuskriptsamling. Anteckningar af A. L.», Dr. Adolf Lindgren, som af den 1876 aflidne tonsättarens familj fått mottaga att genomse och omnämna alla i hemmet förvarade manuskript till hans kompositioner. Hvad Dr Lindgren i denna samling funnit säger han i inledningen till första artikelserien, sig anse som en pligt mot svenska konsten och litteraturen att låta komma till allmänhetens kännedom. Denna katalog upptager ej mindre än 176 nummer, en del tryckta, andra på annat sätt kända, många obekanta. »Med tillägg af en del uppgifter och rön från andra håll», säger A. L.; »hoppas jag sålunda kunna framlägga en tämligen fullständig bild af vår kanske mest nationella tonsättarens kompositionsverksamhet.»

Då det nu har förflutit så lång tid sedan dessa artiklar här publicerades, hvarför få torde ha dem i minne eller känna till deras förekomst, så vilja vi med anledning af nya Filharmoniska sällskapets nyss gifna Södermans-konsert ur nämnda uppsats af dr Lindgren intaga hvad han haft att förmåla om de å denna konsert förekommande kompositioner, hvilka anförts i rubriken till denna uppsats. Följande ordningen i konsertprogrammet, som började med uvertyren till »Zohrab», må först uppgifterna om detta verk anföras.*

1 Zohrab. Operett i 2 akter Orchesterpartitur. Overture. 14 nummer. Ouv. utskrifven i stämmor. På titeln antecknad »Den 19 april 1854». — Detta partitur fans kvar ännu någon tid efter Södermans död, enl. enkans vittnesbörd. Sedan har det på obegripligt sätt försvunnit. F. n. fins kvar endast en mycket suddig och flyktig skiss med blyerts och rödkrita. Så långt man kan dechifrera densamma, synes operetten vara ganska melodisk. Bäst äro en zigenarvisa äfvensom en finalkör, hvilken har en frappant likhet med den bekanta Brahmakören (n:o 3) ur »Konung för en dag», som dock svårligen 1854 kunnat vara Söderman bekant, hvadan likheten väl är tillfälligt. På en sida är början till en skiss »Overture öfver svenska nationalme-

* Allt hvad som nedan, straxt efter nummeringen, står tryckt med spärrad stil, anmärker dr. Lindgren, är afskrifvet ur den omtalade listan, och antyder således hvad som fans i samlingen då denna lista gjordes. Åtskilligt är sedan dess bortkommet derur, till en del på mystiskt sätt.

lodier», hvilken inledes med — Hurkas »Jag helsar dig. fredliga flagga»(!)

I »Ny Tidning för musik» 29 april 1854 finner man en notes från Göteborg, så lydande: »Uti en föregående berättelse om en här gifven Concert hafva vi sökt fästa allmänhetens uppmärksamhet vid anföraren för hr Sjernströms lilla orkester hr Aug. Söderman j:r. Den unge komponisten har bland annat skrifvit musik till en operett i tvenne akter: »Zigenarhöfdingen Zohrab», som uppfördes härstädes den 19 dennes. Skada att texten icke eger samma förtjenst som musiken. Operettens framgång vore då gifven. Innehållet är i korthet följande: En sergeant Gauthier skall nattetid med sitt kompani söka gripa en zigenare, som uppslagit sitt läger i en skog nära intill staden. Anföraren Zohrab förföljes och tager sin tillflykt till Gauthiers hus, der han finner skydd. Under det han är undandömd gör han den upptäckten, att den ömhjertade sergeantens dotter Aloise eger en älskare i en ung hr Silvan, som icke är något mera eller mindre än hans broder. Zohrab upptäcktes af den hemkommande sergeanten, som i honom igenkänner en gammal vän. Man vill nu på alla håll rädda Zohrab, men ovel det är för sent. Då Zohrab skall fängslad bortföras, ankommer ett budskap att biskopen är i Zigenarnes våld och undgår ej döden, så vida ej Zohrab återlemnas till sitt folk; så sker, men innan dess förmår Zohrab Gauthier att skänka sin dotters hand åt Silvan. — En duett, en quartett och några visor äro i hög grad lyckade, för öfrigt förekomma åtskilliga chörer. Den unge komponisten blef efter styckets slut framropad och lifligt applauderad.»

2. Die Wallfahrt nach Kevlaar. Baryton, chor, orkester. Orkesterstämmor, partitur. Sthlm. mars 1867. — Dito, i klavérskiss. Sthlm 10 dec. 1866 kl. 1/2 12 e. m. — Skissen till detta Södermans kanske mest genialiska mästerverk (med text af Heine), har i öfverskriften orden »mit Begleitung des Pianoforte». Deraf, liksom af det hos S. sällsynta förhållandet att ingen instrumentation i skissen finnes antydd (utom på 2 ställen i sista satsen), framgår, att stycket ursprungligen måtte varit tillämnadt med blott pianoackompagnemang. De båda första satserna äro daterade redan Dec. 1859, hvadan sista satsen med ofvan angifna datum, sålunda är hela 7 år yngre. Och likväl är allt så organiskt helgjutet! Klavéruddraget är tryckt i två upplagor; af J. Jacobson samt Hust & Beer.* Verket utfördes första gången af k. operan och Harmoniska sällskapet d. 27 mars 1867, och fjettrade genast såsom »en af de djupast och lifligast anslående tonska-

* Sistnämnda firmas förlag innehafves nu af Elkan & Schildknecht härstädes.
Red.

pelser vi på långliga tider lärt känna» (Ny Ill. Tidn.).

I en följande artikel af A. L. tilläggas dessa uppgifter:

Richard III i skiss. — Af skissen finnes blott några takter. Deremot ha vi fått mottaga de af Söderman egenhändigt för Sv. Familjejournalen skrifna pianoarrangemangen till de tre praktfulla och karakteristiska marcherna (Sorgmarsch, Hyllningsmarsch, Krigsmarsch), hvilka först trycktes därstädes och sedan utgafvos af Huss & Beer för både två och fyra händer (1883). Dessa manuskript äro daterade febr.—mars 1873. Pjesen gafs redan i december året förut, och pressen klandrade då skarpt, att Shakspeare blifvit stympad och illa uppsatt. Om musiken yttrade N. I. T.: »Den musik af Aug. Söderman, som här och der blifvit inlagd, är utan tvifvel i och för sig tilltalande, men en fråga är väl, om en melodramatisk anstrykning passar för denna i sitt slag ensamma skapelse af tragisk storhet.» Denna anmärkning träffar naturligtvis regisören, icke kompositören, och gäller för öfrigt endast melodramerna, men icke marscherna, hvilka äfven i sceniskt afseende äro fullt lämpliga.

Den svarte riddaren, klaverutdrag med tysk och svensk text. — Något särskildt klaverutdrag finnes ej kvar i samlingen, deremot en orkesterskiss, hvilken i likhet med det klaverutdrag som 1886 utgafs af Huss & Beer, har endast tysk text, och är signerad Stockholm 15 mars 1874. Efter dess tydliga instrumentantydningar har orkesterpartitur blifvit utskrifvet af J. P. Carstensen, så att stycket kunde gifvas i sin afsedda form af O. D. 1887. Ludvig Norman har först fäst uppmärksamheten på detta arbetes värde och likställt det med Tannhäuser och Qvarnruinen. Och i sanning, hvilka betänkligheter man må hysa mot den deklamatoriska sånggenren, så kan man ej annat än rysande beundra den genialiska skildringen af dödens kalla grymhet och sätta Södermans Schwarze Ritter långt öfver Schumanns »Vom Pagen und der Königstochter», hvilken dock tydligen ej varit utan inflytande på den förra. Bland Södermans kvarlätenskap återfanns så väl nämnda ballad af Schumann som ock dennes »Neujahrslied», och Schumann är också nästan den ende, med hvilken Söderman i sina ballader har något gementsamt, hvaremot jag ej funnit det ringaste samband med den så ofta nämde och öfverdrifvet berömda Löwe, hvilken i jernförelse med Söderman förefaller mig som en simpel »Bänkelsänger». Möjligtvis är det på någon offentligen gjord sammanställning med Löwe som Söderman syftar, då han i ett förut citeradt, humoristiskt brefkoncept yttrar med fullt berättigad själfkänsla: »Jag är hällre en lefvande hund än ett dödt 'Löwe'»

I slutet af den biografiska skiss som

följer efter Nya Filh. sällskapets program till Söderman-konserten nämnes också om tonsättarens första orkesterkomposition. Denna är som sådan intressant nog och vi afsluta därför vår uppsats med omnämmandet af den efter A. L:s artikel.

Charivaripolka. — Ett partitur för stråkvartett, en flöjt och oboe, samt två klarinetter, fagotter, horn, trumpet och pukor, skrifvet med präntad öföfvad handstil samt tituleradt »Charivaripolka, komponerad och arrangerad af J. A. Söderman 1848». Det är således tonsättarens första beintliga orkesterkomposition och ytterst märkligt såsom bevis på att han måtte varit född med orkestern i öronen, till den grad öfverraskande förträfflig är instrumenteringen. Användningen af hornsats, pucksoli, pizzicato och dubbelgrepp, omvexlingen i stämföring, trumpetstötter på svag takt del m. m. — allt är för en sextonåring utomordentligt fyndigt och antyder den blifvande orkesterherskaren.

Berlioz i England.

(Forts.)

Honoraret »högg» han emellertid aldrig; men han tycks ej alltför mycket ha grämt sig deröfver. I ett senare bref heter det: »Lifvet i London är ännu mera ansträngande än i Paris i förhållande till platsens ofantliga utsträckning. Jag stiger upp emot middagen — omkr. kl. 1 komma besökande, nya bekantskaper och konstnärer med rekommendationer. Om jag vill eller icke förlovar jag på det viset tre goda timmar. Från 4—6 arbetar jag; om jag icke är bortbjuden går jag då ut och spisar. Sedan läser jag tidningarna, och så nalkas tiden för teatrar och konserter, och sedan är jag upptagen med musik till klockan 11. Derefter kommer jag tillsammans med ett par bekanta och så röka vi till kl. 2 på morgonen... Du vet säkerligen allt angående min så oväntade och bifallerrika succés på Drurylane. Inom ett par timmar har jag bragt alla dessa fiendtliga konjekturen *ad absurdum*, alla dessa teorier, dem kontinentens efterblifna kritikfabricerat har jag kastat öfver ända. Hela engelska pressen har utomordentligt varmt uttalat sig till min förmån — och ändå känner jag ej en enda af kritikerna personligen mer än Dawson och Graueisen»...

I London lefde då Edward Holmes (1797—1859), en af sin tids mest framstående musikkritiker och skriftställare. Särskildt har hans förnämsta verk »The life of Mozart», som föregicks af grundliga studier i Tyskland, med rätta i alla kretsar funnit mycket stort erkännande. och Otto Jahn (den berömda Mozart-biografen) kallar det för »den nyttigaste, sanningstrognaste och fullständigaste biografi som existerar». Denne Holmes, alltså en auktoritet af

första rangen, införde i tidningen »Atlas» en uppsats om konserten, som försatte den så länge misskände Berlioz i den gladaste stämning. Holmes konstaterar dervid att sedan första uppförandet af »Fidelio» publiken icke med så uppmärksamt intresse lyssnat till några musikaliska föreställningar, och i det han omständligt i en lång artikel redogör för de speciela skönhetserna i Berlioz' verk, säger han till slut att, »om än Berlioz icke är någon Beethoven, måste han dock nämnas som en värdig efterföljare till den store mästaren.

»Philharmonic Society», det äldsta och sålunda naturligtvis konservativaste af landets alla musiksällskap, ansåg det förmodligen under sin värdighet att inkalla honom. »Ingen kan väl tro det (skrifver han härom) men det är i alla fall sant. Men jag skall akta mig för att räcka »vacker tass» åt dessa tjockhufvade gamla herrar.»

Det ofantligt vänliga mottagande Berlioz rönte i London, publikens stora erkännande, som dokumenterade sig äfven på hans andra konsert (d. 29 juni 1848) kom honom att ett ögonblick fundera på att bosätta sig på allvar i England. Tanken kom emellertid icke till utförande, ty redan d. 8 juli läser man i »Musical World»: »Hector Berlioz vänder åter till Frankrike, betäckt med lagrar, som han förvärfvat i det 'omusikaliska' England. Obekant och utan rekommendationer kom han till oss, men han kvarlämnar här vänner, som skola taga stor del i hans fortfarande välgång och uppriktigt glädja sig åt hans nästa besök i London» — Hans afskedsbref, skrifvet på franska språket och infördt i »Morning Post», är ett mönster af ädel och tankediger stil. Med sällsynt blygsamhet ställer han sin egen personlighet helt och hållet i bakgrunden och talar blott om sin kärlek till musik, som så nära förbinder honom med England. »Leffen då väl, I alla som mottagit mig så väl. Jag lämnar er med sorg i hjärtat, ovillkorligen upprepar de sorgsna orden af Hamlets fader: »Farväl, farväl, och tänk på mig!»

Omkring tre år senare gör Berlioz åter besök i England — han hörde då till den jury-kommitté af musiker, som hade att bestämma om pris och diplomer vid världsutställningen i London 1851. Bland de tio namnen på kommitté-ledamöterna finner man äfven komponisten Sigismund Neukomm och pianovirtuosen Sigisimund Thalberg. Denna befattning var tydligen ej mycket behaglig för vår mästare.* En

*) Ett lugnt, systematiskt arbete har väl aldrig behagat Berlioz. Han hade, som bekant, en obetydlig men dock säker inkomstkälla som bibliotekarie vid Paris-konservatoriet. I 17 år beklädde han denna plats, d. v. s. uppbar lön derför, ifrån 1852 till sin död 1869, men visade sig under hela tiden icke en enda gång på konservatoriet utan lät underbibliotekarien sköta allt arbetet.

gång fann honom Thalberg midt på dagen framför en konsertfygel — in-somnad. Han måste väcka honom: »Vakna upp, herr kollega! Juryn församlar sig — vi måste vara flitiga! Vi ha i dag att besiktiga 32 musikaliska snusdosor, 24 akkordions och 13 bombardons!»

Den uppenbart framstegsfientliga hållningen hos »Philharmonic Society», som väl denna tid — 1852 — dokumenterat sig i sitt förhållande till Wagner-rörelsen, hade till följd att ett konkurrensföretag bildade sig, hvilket antog namnet »New Philharmonic Society.» Programmet tillkännagaf: man ville icke blott bringa till utförande de största mästaers verk på ett mera fulländadt sätt, utan också gifva nyare, äfven engelska, komponister tillfälle att få se sina verk uppförda. En utmärkt orkester, 68 man stark, bildades och berömda namn, sådana som Sivori, Jansa, Piatti, Bottesini, syntes bland dem; 6 konserter under säsongen, som börjar på våren, voro projekterade, och Berlioz, den nye mannen för en ny riktning, blef anförtrord att leda dem. Om än sällskapet betecknade sig som ett »framstegsföretag», så intygades det föga af första programmet, som innehöll: Mozart: »Jupiter»-symfonien med slutfugan; Beethoven: Trippelkonserten; Weber: »Oberon»-uvertyren; Rossini: »Wilhelm Tell»-uvertyren, och Berlioz: »Romeo och Julia»-symfonien, 1:a delen. — Berlioz sjelf var emellertid förtjust och omtalar i ett bref till Paris af 25 mars 1852 den »kollossala succès» som kommit honom till del både som komponist och dirigent. Flera London-tidningar prisa honom i dithyramber, såsom aldrig förr hörts, och han lät genom en vän sammanställa deraf ett »potpourri» för att skicka det till Journal des débats, så att äfven Paris skulle få del af historien. Då och då ser sig vår mästare i instrumenteringskonsten förledd att till och med förbättra Beethoven. Med anledning deraf heter det en gång i »Musical world»: »Vi tvifla på att Beethoven skulle ha gillat hvad vi i C moll-symfonien fått höra i afseende på bleck-instrumentens förstärkning, och ännu mer vid fördubblingen af hornstämmorna vid andra temat i 1:a satsen. Det var onödigt och ljud påträngande.»

Publikens gunst hade han fortfarande och alla detaljer deraf inberättades till Paris, så t. ex. att efter Sylfidkören en krans tillkastades honom. Kritiken berättar om ett formligt »upprop af bravorop».

En vacker episod omtalas vid tredje konserten, då Berlioz uppsatt på programmet några nummer ur »Vestalen» af Spontini. M:me Spontini, en dotter af Erard, var närvarande; Spontini sjelf hade dött året förut. Före uppförandet skickade hon till Berlioz sin affidne mans taktpinne jemte följande rader:

»Sir, jag kom till London för att

bevista er konsert. Vill ni tillåta mig att öfverlämna den taktpinne, med hvilken min man brukade dirigera Glucks, Mozarts och sina egna verk? Jag kan ej lägga den i värdigare händer än edra. När ni i afton dirigerar »Vestalen», så skall ni lifligt erinra er min dyre make, som ni så mycket älskade och beundrade. Himlen har ej velat att han skulle få höra uppförandet af sin »Olympia» i Berlin eller höra »Vestalen» dirigerad af er. Men han skall höra er denna afton!

Emottag etc. etc.

G. Spontinis änka.

Musikpressen.

På C. W. K. Gleerups förlag, Lund, har utkommit *Kyrkosångens vänners Psalm-Melodier*, i urval ordnade efter Psalmboken. Utgifna av G. T. Lundblad. Pris 30 öre.

I en inledning förklaras att »detta melodiurval avser att underlätta koral-sångens övning vid skolor och seminarier samt den rytmiska psalmsångens införande i kyrkorna.» Vid koralerna angifves tiden för deras tillkomst samt tonsättarnes och författarnes namn. »Tempot angives ovanför varje melodi med det antal sekunder som avsjungandet af första versraden vid normal hastighet upptager.» Bokens format är liten oktav.

Litteratur.

Musik-katalog har nyligen utgivits af musikförläggaren Carl Gehrman. Katalogen, som är systematiskt ordnad, omfattar flera tusen kompositioner för piano, orgel, sträng- och blåsinstrument, sång och piano, blandad kör, manskör m. m., upptar innehållet i de flesta samlingsverk, anger för hvilken eller hvilka röster respektive sånger äro tryckta och bör därför vara af stor nytta vid valet af musikalier. I början af katalogen förekomma fyra medaljongporträtt af Ludv. Norman, Wilh. Svedbom, Aug. Körling och Emil Sjögren med facsimiler. Katalogen utdelas i musik- och bokhandeln.

Vereinigte musikalische Wochenschriften innehålla i n:o 46: Otto Dorn: *Messa da Requiem* von G. Sgambati — Max Regers orgelverke (forts.) IV Vortragsstücker; — i n:o 47. P. Sakolowski: *Das Berliner Lortzing-Denkmal* (med afbildning) Max Regers orgelverke (forts. o. slut).

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern.

- Nov. 16 Verdi: *Aida* (Amonasro: hr Oscár.)
- » 17 Adam: *Konung för en dag*.
- » 18 Massenet: *Navarresiskan*; Mascagni: *På Sicilien*; *Ballett-divertissement*.
- » 19 R. Wagner: *Lohengrin*.
- » 21. 25, 29 Thomas: *Mignon* (Wilh. Meister: hr David Stockman, 1:a debut; Lothario: hr Svedelius) 325:te gång.
- » 23 Puccini: *Bohème* (Mimi: frk. Hesse.)
- » 24 2:a *Symfonikonserten*. I Berlioz: *Symphonie phantastique*; 2. C. Franck: »Le chasseur maudit»; 3 C. Debussy: »L'après midi d'un faune»; Saint-Saëns: a) »Le rouet d'Omphale», b) »Danse macabre».
- » 26 Tchaikowsky: *Eugen Onegin* (Onegin: hr Forsell.)
- » 28 R. Wagner: *Valkyrian* (Wotan: hr Carl Lejdström, 1:a gästupptr.)
- » 30 Mozart: *Figaros bröllop*.

Svenska teatern.

- Nov. 29, 30 *Pelléas och Melisande* af Maurice Maeterlinck. 5 akter. Musik af Jean Sibelius.

Musikal. akademien

- Nov. 26, 28 Konserter af violinisten Jan Kubelik. Biträdande pianosolist: hr Edvard Goll; ackompanjator: hr Ludvig Schwab.
- » 27 Nya Filharmoniska Sällskapetets 1:a abonnemangskonsert. Biträdande solister: fru J. Claussen, frk. N. Larsén löjtn. E. Elfgrén, hrr H. Malm, G. Sjöberg; orkester: Kgl. hofkapellet. Dirigent: hofkapellm. C. Nordqvist. — Aug. Söderman: 1 Uvertyr till »Zohrab» 2. »Die Wallfahrt nach Kevlaar», ballad för barytonsolo, bland., kör och ork.; 3 a) Förspell b) Marsch ur musik til Shakspears »Richard III», 4 »Der schwarze Ritter», ballad för bas och orkester: 5 »Messa» för 4 soloröster, kör och orkester.

Vetenskapsakademien.

- Nov. 25 Matiné af Bellmanskören. Biträdande: hrr. N. Fahlman, V. Wiklund. Dirigent: hr E. Åkerberg.
- » 30 Visafton af fru Oda Nielsen.

Jakobskyrkan.

- Nov. 18 Orgelkonsert af dir. Albert Lindström. Biträdande: fru D. Afzelius-Boblin, hr Ax. Runnqvist.

Oscarskyrkan.

- Nov. 25 Konsert af harpisten frk. Astrid Ydén, hrr P. Vretblad, G. Sjöberg (f. välg. ändam.)

Östermalmskyrkan.

- Nov. 20 Konsert af Operakören. Biträdande: fru Lykseth-Schjerven, hrr. H. Malm. A. Vallgren, O. Olson, H. Behrens.

Katarina kyrka.

Nov. 25 Konsertföreningens 3je folkkoncert 1906. Solist: hr. Å Vallgren, dirigent: hr Tor Aulin.

Efter sin långvariga sjukdom har nu hr Forsell åter börjat tjänstgöra vid Operan och såsom Onegin gjort sin rentrée, naturligtvis under rik hyllning af publiken. Ett annat återuppträdande, som nu ändtligen egt rum, är hr Carl Lejdströms. Som Wotan i »Valkyrian» gaf han nu sin första gästroll, och sedan han sist lät höra sig här tyckes rösten ha vunnit i fyllighet och föredraget i mjukhet och fin nyantering. Emellertid märktes att han ännu ej var alldeles fri från indisposition, hvilken sedan blef ett hinder för hans följande beramade uppträdande som Wo fram. Såsom Brynhilde gjorde fröken Edström ett mycket godt intryck och, som det säges, bättre nu än vid första framträdandet i rollen. I »Mignon», som nu gått 325 gånger öfver vår operascen (der först uppförd 1873) har en ny tenor, hr David Stockman uppenbarat sig som Wilhelm Meister och skördat erkänd framgång genom vacker, om ej synnerligen stor, stämma, ren och smakfull sång samt ledig dramatisk framställning. Lotharios roll utfördes dervid första gången af hr Svedelius. Med Mimi i »Böhème» har fröken Hesse haft en ny roll och äfven i denna lyckligt löst sin uppgift. Det samma kan sägas om hr Oscar, som haft ett nytt parti i Amonasros roll.

Operans 2:a symfonikonsert, äfven denna under hr Järnefelts ledning, hade uteslutande franskt program af s. k. »program-musik», börjande med Berlioz' »Symphonie fantastique», förut gifven på en operans symfonikonsert 1895. Af dess fem afdelningar, Drömmar, lidelsens stormar; En bal; Landtlig scen; På väg till afrättsplatsen; Valpurgisnattsdröm; är i synnerhet de tre första melodiskt anslående, den landtliga scenen ej litet påminnande om Beethovens »pastorale, Berlioz' glänsande instrumentation, här efter verkets titel berättigadt »fantastisk», intresserar alltid. Som orkestervirtuoser framträdde äfven i de två följande numren Cesar Franck och Claude Debussy. Den förres »Le Chasseur maudit» är dock något enförmig och Debussy har i sin symfoniska dikt (efter Mallarmés »Eclouge») »L'après midi d'un faune» just ej något tacksamt ämne. En tysk censent kallar denna komposition »monströs» och mr. D:s faun erinrar mer om den vanskapliga satyren än en befruktande skogsgud. Cl. Debussy (född 1862) hade man här nyligen fått göra bekantskap med, då hans besynnerliga ståkkvartett i början af året utfördes af Brüssel-kvartetten. Till slut bjöd konserten på verklig spirituel, intressant och njutbar musik

med de symfoniska poemen» af Saint-Saint: »Le rouet d'Omphale» och »Danse macabre», hvilka man 1897 fick höra här under tonsättarens egen ledning i då varande operalokalen. — Här ej mindre än i Köpenhamn, der han nyss förut spelat, bragte Jan Kubelik åhörarne i exstas och gaf sina båda konserter för »fullt hus». Den mörkhyade och spensliga mannen med sitt mörka rika hår och ansiktstyp påminnande om Beethoven dokumenterade sig verkligen som en konstnär af allra första rangen. Den härliga klangful'a tonen i hans Guarnerius-violin, träffsäkerheten och den fulländade tekniken likasom spelets sjäfullhet kunde ej annat än hänföra. Han hade till biträdande solopianist en ung hr Edvard Goll, som egde rätt stor teknisk färdighet och äfven mjukt anslag men ej väckte något större intresse. Deremot visade sig ackompanjatören hr. Ludvig Schwab vara såsom sådan en god förmåga. Kubelik började sin första konsert med Griegs C-moll-sonat för violin och piano. Vidare spelade han på denna konsert D-dur-konsert af Paganini, Beethoven: Romans G-dur, Bach: Preludium, Wieniawski: Carneval russe; på 2:a konserten »Symphonie espagnole» af Lalo, Mozart: Adagio, Saint-Saëns: Havanaise, Paganini »Hexentanz». Det sistnämnde bravurstycket har väl knappast förr spelats här med en sådan briljant klarhet i alla konstgrepp af flageoletter, pizzicati etc. Af åtskilliga gifna extranummer tjusade Kubelik särskildt med Schumanns »Träumerei». Hr. Golls solonummer utgjordes af Pastoral och Capriccio af Scarlatti, Chopin: Dess dur-Nocturne, Gess dur-Etude, F-moll-Fantasia, Liszt: Rhapsodie nr 12 och Gnomens-reigen samt Preludium och Fuga, G-moll, af J. S. Bach. Äfven han fick bestå extranummer till tack för publikens bifall.

Nya Filharmoniska sällskapet gaf sin Södermans-konsert för fulltalig publik och den hedrades äfven med konungens närvaro. Om programmet har i en föregående uppsats här talats. I konsertens inledningsnummer, uvertyren till »Zohrab», röjes redan Södermanns rika fantasi och formsäkerhet. Den är till melodisk som harmonisk gestaltning rätt underhållande med dels allvarlig dels liflig stämning. Det följande numret »Walfarten till Kevlaar» är välbekant. Kören början och infaller mellan barytonsolot med det andaktsfulla »Gelobt seist du, Marie». Barytonpartiet utfördes af löjtn. Elfgren med god röst, kanske endast med för jernstarkt föredrag. Af derpå följande karakteristiska marscher till »Rich. III» utgjorde den första Sorgmarschen (Förspel) den andra Krigsmarschen. En tredje, Hyllningsmarsch, förekommer ock i sorgspelet. Konsertens 4:de nummer är en kraftig tonmålning af »Den svarta riddaren» och hans olycksbringande uppträdande vid torneringen och konungens gästabad, der dennes son

och dotter blifva spökriddarens offer. Herr Sjöbergs starka stämma gjorde sig väl gällande i solopartiet. Slutnumret utgjordes af den vackra »Kattolska messan» med dess sköna instrumental-offertorium. Kör som solister och orkester gjorde sitt bästa till ett lyckadt utförande af detta fängslande verk, som senast utfördes af Musikföreningen 1895. Den är i klaverutdrag utgifven af Musikaliska konstföreningen.

Vår ansedda orgelspelare dir. Albert Lindström hade på sin orgelkonsert goda medhjälpare i fru Afzelius-Bohlin och violinisten Runnqvist. Programmet upptog af orgelnummer Bach: Preludium och Fuga, Rheinberger: Sonat op. 148 D-moll, Gulmunt: Elegie, Fugue, fru Bohlin sjöng en aria ur Bachs kantat, »Ich habe genug», hr Runnqvist spelade Adagio ur violinkonsert af Mozart och en Romans af Bossi.

Konsertföreningens 3:je folkkonsert för i år i Katarina kyrka hade följande program: I C. D. v. Dittersdorf: Symfoni, F-dur, »Andromedas räddning genom Persus» (Oboesolist: hr. G. Pegel); Mendelssohn: Aria ur »Elias» (hr. Vallgren); Aug. Söderman: Sorgmusik vid Carl XV:s död, för orkester; G. F. Händel: Aria ur »Xerxes» (hr. Vallgren), och C. Saint-Saëns: »Synodens intåg» för orkester. Hr. Aulin dirigerade som vanligt.

Den danska operasångerskan fru Oda Nielsen som för fem år sedan under juni med mycken framgång gästade som Denise i »Lulla Helgonet» på Djurgårdsteatern, har nu låtit höra sig här på visafnarn och vunnit mycket bifall för sitt uttrycksfulla föredrag af franska visor samt danska folkvisor och sånger. Före sångernas utförande gaf hon en förklaring öfver innehållet i texten. — Öfriga här ofvan anförda konserter gaf oss ej tillfälle att bevista.

Vår Musikbilaga.

Den 29 juli i år hade 50 år förflutit sedan Robert Schumann gick ur tiden. Hans dödsdag högtidlighölls i det tyska fäderneslandet och annorstädes med uppförande af hans verk. Svensk Musiktidning meddelade ock i första septemhernumret hans porträtt jemte en biografisk uppsats. Såsom en musikalisk illustration till densamma lemna vi nu åt våra årsprenumeranter medföljande musikbilaga, ett Schumann-Album, innehållande fem karakteristiska, lätta Pianostycken, deraf två ur hans »Waldscenen»: Inträde i skogen och Jägaren på lur, samt Fughetta, Småstycke, Fantasi-Dans och en Sång: Folkvisa, för mellanstämma och med svensk text jemte den tyska.

Redaktionen.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. Teatern. Det lär vara bestämdt, att kompositören hr Hugo Alfvén i denna månad skall göra sin debut som operakapellmästare och då anför Mozart's »Don Juan».

För närvarande är hr Alfvén samsatt med att på operans sångtrum leda inöfningen af Verdis »Otello», som han sedan skall dirigera.

Kgl. teaterns aktiebolag hade den 17 nov. ordinarie stämma i teaterns stora foajé. Därvid blefvo förutvarande medlemmar af styrelsen och dessas suppleanter äfvensom revisorn och dennes suppleant återvalda.

Operasångaren Arvid Ödmann blef d. 1 december utnämnd till hofsångare.

Musikaliska Akademien höll den 19 nov. under ordförandeskap af sin preces, kronprinsen, ordinarie månads-sammankomst. Till innehafvare af Jenny Linds stipendium för år 1907 utsågs operasångaren John Husberg. Vidare anmäldes gåfvor till akademiens bibliotek från professor Franz Neruda, professor Henri Marteau, fröken O. Hansen och hr Georges Beer.

Musikaliska konstföreningen hade d. 30 nov. ord. sammankomst i Musikaliska akademien. Till ledamot i styrelsen invaldes hr Hugo Hennig samt till suppleant hr Bror Beckman. Öfriga ledamöter och suppleanter i styrelsen och i inköpsnämnden samt revisorerna återvaldes. Till granskare af inlämnade arbeten utsågos professorerna Franz Neruda och Carl Reinecke samt förste hofkapellmästaren Conrad Nordqvist.

Herr Henry Jackson-Norris gifver under säsongen 3 romansafnar, hvaraf den första eger rum d. 4 dec. Abonnemangsbiljetter till alla tre finnas att tillgå i Abr. Lundqvists musikhandel.

Tor Aulin ger i förening med pianisten Adolf Wiklund på nyåret tre sonatafningar i Vetenskapsakademiens hörsal. Första aftonen, som är helt egnad åt Beethoven, ges den 8 januari, den andra den 18 februari, med uteslutande verk af Bach, och den tredje, Brahms-program, den 11 april.

Oscarsteatern är namnet på herr Ranfts nya teater i hörnet af Vasagatan och Kungsgatan. Invigningen eger rum den 6 december.

Sven Scholander har den 2 december gifvit en soaré i Berlin under mycket bifall.

Svensk debut på danska Operan. Operasångaren C. A. Holmqvist har i dagarna profsjungit iör k. teaterns i Köpenhamn direktion och har erbju-

dit debutera, för att sedan, om detta utfaller tillfredsställande, erhålla fast engagemang. Hr Holmqvist skall debutera i »Aida», »Lohengrin» och »Trubaduren».

Fru Hilma Munthe-Sandberg och fröken Agda Lysell ge under säsongen två sonatafningar, hvaraf den första eger rum den 14 januari och den andra den 27 mars.

Fru Jungstedt till London? Genom sin impresario, Folmer Hansen, har fru Jungstedt mottagit ett mycket smickrande anbud på gästspel i London under nästa spelår. Dessförinnan kommer hon antagligen att sjunga i Berlin och Wien. Inga närmare uppgörelser ha emellertid ännu kommit till stånd.

Fru Hellström i Minneapolis. Fru Anna Hellström uppträdde den 9 nov. jämte Minneapolis' symfoniorkester på Auditorium, stadens förnämsta scen. Platsens förnämsta tidning, Evening Tribune, uttalar sig om den svenska sängerskans prestationer i de högsta superlativer.

En stadens musikkår. Hr W. Laurents väckte nyligen en motion i stadsfullmäktige om inrättande af en stadens musikkår och föreslog för år 1907 ett anslag af 12,000 kr till anskaffande af instrument samt 34,000 kr. till löner och arvoden åt musikanterna.

Stockholmska som musikreformator i Amerika På Internationel Society of Pianoforte Teachers and Players, som nyligen höll kongress i Brooklyn, blef fru Löhner-Rahmn vald till en af de fyra exekutiva kommittéledamöter som fått i uppdrag att på ett mera tillfredsställande sätt ordna pianoundervisningen i Förenta staterna. Fru Löhner-Rahmn utgick för eu del år sedan som en mycket lofvande elev från Musikaliska akademien i Stockholm och är dotter till framlidne musikdirektör Löhner.

† **Fru Vilhelmina Schück**, född Josephson, afled härstädes d. 16 nov., öfver 90 år. Född 2 juli 1816 syster till musikern J. A. Josephson och Ludvig Josephson, litteratören och teaterdirektören, blef hon gift med fil. dr. Martin Schück, den bekante skolmannen och skriftställaren, död 1872. Utgången från ett musikalliskt hem, dotter af grossh. Sal. Josephson och Beata Levin, var hon i yngre år mycket verksam deltagarinna i Stockholms musiklif, första lärarinna i piano för Ludv. Norman, samt god vän med Jenny Lind och skådespelerskan Maria Ruckman. Som flicka och ung fru gaf Mina Schück konserter och biträdde vid andras som pianist, här introducerande Schumanns och Chopins musik

och äfven utmärkt i utförande af Beethovens sonater och konserter.

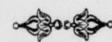
Upsala. Filharmoniska sällskapet här uppförde d. 27 nov. i universitetets aula under dir. mus. Iv. Hedenblads ledning Berlioz' »Damnation de Faust». Som solister tjänstgjorde hr Arvid Ödmann (Faust), fröken Zelma Wall (Margareta), hr Martin Oscar (Mefistofeles) och hr H. Nygren (Brander). Aulan var fullsatt, och bifallet lifligt. Hr Ödmann hedrades med en stor lagerkrans med band i de svenska färgerna jemte en vacker bukett, fröken Wall med två praktfulla buketter.

Venersborg. Gades »Elverskud» uppfördes d. 23 nov. af stadens musiksällskap under hr E. Ullmans ledning. Fru Beda Rönnberg-Halvorsen från Stockholm medverkade i sopranpartiet. Utförandet af det hela berömmes.

Göteborg Hugo Alfvén gaf här konsert d. 3 dec. med egna kompositioner. Hufvudnumret utgjorde hans nya symfoni i E-dur, hittills ouppförd. Vidare utfördes hans nya Fosterlandspsalmen för unison kör med orkester, Nyårskantaten (1900) samt tre sånger, sjungna af fru Cary Morales. Bifallet var lifligt och kompositören hyllades med blommor och lager.

Lund. Studentsångföreningen firade sin 75-åriga tillvaro d. 21 nov. med festmiddag och konsert i aulan. Programmet upptog endast sånger af sångföreningens f. d. och nuvarande ledare och hedersledamöter. Operasångaren John Forsell medverkade som solist.

Borås. En musikskola skall öppnas här med undervisning i piano, orgel, violin, blåsinstrument, sång, harmonilära, musikteori och musikhistoria, om tillräckligt antal elever anmäler sig. En *proftermin* från 15 nov. till 23 dec. skulle inleda företaget. Anmälningar göras hos A. B. Nordiska musikbyrå (Se sista sidan).

Från andra land.

Paris. På Opéra Comique gafs förra månaden 2 nyheter af schweiziska komponister, »Le Bonhomme Jadis» af Jacques Dalcrozes och »Les Armaillis» af Gustave Doret, den förra i en, den senare i två akter, och jemte dessa ett Saint-Saëns' ungdomsverk (fr. 1872) »La princesse Jaune».

På Wilh. Hansens förlag (Köpenhamn och Leipzig) har utkommit

för violin och piano

Tre smärre stycken

(För den studerande ungdomen), af
Ika Peyron.

N:o 1. **Tidsfördrif** kr. 1,25;

N:o 2. **Paraden** 1 kr.;

N:o 3. **Småprat** kr. 1,50.

För piano, 2 händer:

I det fria,

Suite af Ika Peyron. Innehåll:

N:o 1. **Stillhet**, — N:o 2. **Eko i bergen**, — N:o 3. **Dans i det fria**, — N:o 4. **Böljeslag**, — N:o 5. **Springlek**. — Pris kr. 2,50.

Ludwig van Beethoven,

vackert porträtt å kartong, finnes i

bok- och musikhandeln å 50 öre.

Svensk Musiktidnings Expedition.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

Svensk Läkaremarsch

för manskvartett.

Ord af ERIK SWARTZ

Musik af JOHN AXEL HUSS.

Pris 50 öre.

Obs.! Utförd vid invigningen af Sv. Läkarsällskapets nya hus.

Presentkort

å

SVENSK MUSIKTIDNING

å 5 kronor

finnes att tillgå å tidn:s expedition

Kammakaregatan 6

samt i bok- och musikhandeln.

OBS! Vacker och lämplig
julklapp.

A.-B. Nordiska Musikbyrån

emottager beställningar och utför Reparation, modernisering o. stämning å alla slags orgelverk. **Pianostämning och mindre reparationer i hemmen samt bildar s. k. abonnemangsföreningar i pianostämning m. m.**

Uthyrning af pianon.

Reparationsverkstad för alla slags blås- och stränginstrument. Generalagentur för bästa in- och utländska pianofabrikationer jämte försäljning af alla slags musikinstrument och musikalien m. m. Arrangerar och instrumenterar alla slags musikalien för militär- och privatkårer.

Upprättande af fasta musikskolor i städer med öfver 10,000 innev. Uppöfvar mässingssextetter, musik- och sångföreningar af alla slag. Egna mässingssextetter tillhandahållas gratis under öfningen. Förmedlar köp af kompositioner m. m. Musikkårer af olika besättning tillhandahållas mot billig afgift till utförande af konserter, musik vid högtidliga tillfällen, bal-musik m. m. Platsanskaffning för musici. Skickliga, kompetenta fackmän (specialister) å alla områden finnas och engageras i mån af tillslutning. Billigaste afgifter. Musiker å alla platser bedes ansluta sig till företaget. A.-B. Nordiska Musikbyrån åtager sig för öfrigt alla uppdrag i musikbranschen. Förfrågningar o. d. böra alltid åtföljas af porto.

Rikstelefon 605. Telegramadress: **Musikbyrån**. Postadress: t. v. **Borås**.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

J. LUDV. OHLSSON

STOCKHOLM

Hamngatan 18 B.

Flyglar, Pianinos och Orgelharmonier af de bästa svenska och utländska fabriker i största lager till billigaste priser under fullkomligt ansvar för instrumentens bestånd.

Obs.! Hufvuddepôt för Büthners och Rönisehs världsberömda Flyglar och Pianinos.

I bok- och musikhandeln finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af

Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Innehåll:

Pianostycken: *Inträde i skogen* — *Jägaren på lur* — *Fughetta* — *Småstycke* — *Fantasi-Dans* samt Sång: *Folkvisa* med svensk och tysk text.

Obs. Vacker julklapp!

Svensk Musiktidnings Expedition.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Fr. J. Huss*. Pris 1 kr.

Säljes och rekvireras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

INNEHÅLL:

Signe Rappe som Salome (rollporträtt). — »Salome». Textinnehållet. Musiken. — John Axel Huss. »Svenska Läkaremarschens» tonsättare (med porträtt). — Från senaste Söderman-konserten. Några uppgifter om »Zohrab», »Die Wallfahrt nach Kevlaar», »Der schwarze Ritter», musiken till »Richard III». — Berlioz i England (forts.) — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Vår musikbilaga. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten samt från andra land. — Annonser.

Musikbilaga: *Schumann-Album* (m. porträtt af Rob. Schumann). Innehållande: 5 Pianostycken, 1 Sång.